

Pipp. 540

Muunnosp. a.
KPL. 1.

Muutamatt sen oikian

Juden Syndymisen

ja

Sengen Budisturen

Sundomerkit,

Prifertajella Talonpojalla ensist

Saran Kielin Kirjoitetut,

Anna Walituren canssa

Juden Syndymisen Sääärin-

käyttämisen yllike,

Kuozin Kielestä Suomeksi Käätty.

STOCKHOLMISZ

Präntästy Waldacunnan Tutoriographia työlönä,
Hartwig Gerkenillä.

Buona. 1732.

Joh. 3: 3.

Totifest, totifest sanon Minä sinulle: Ellei joku wastandest synny, ei hän taida Jumalan Waldacundaa nähdä.

I. Joh. 2: 29.

Jos tiedätte että Christus wanhurskas on, niin tietkät myös että jocainen cuin Wanhurscautta tekee, se on syndynyt hanesta.

I. Joh. 3: 9.

Jocainen cuin Jumalasta syndynyt on, ei se Syndiä tee: Sillä hanen Siemenens pysyy hänesä: Ja ei hän taida Syndiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syndynyt.

v. 10. Sijtä ilmanduwaat Jumalan Lapsset ja Perkelen Lapsset. Jocainen cuin ei tee Wanhurscautta, ei se ole Jumalasta, ja joca ei raacesta Welians.

Sille cunnialliselle Talonpojan Sää-
dylle Suomen Maalla omistetaan tämä
wähäinen Kirja, ynnä caickuaisen Ar-
mon, Walisturen, Siunauren ja
Onnen Toivoturen cansa.

Stä tämä vähäinen Kirja, Teille cun-
nialliset Maan Miehet, erinomaisest o-
mari nimitetään, tulee siitä, että yri
Teidän cunnioitettawasta Säädyksenne
on sen ensist Saxon kielessä Herran Peltoosa coo-
honpannut, jonga tähden se myds nyt Suomeksi läät-
tynä Teidän hywäenne saatahan ja lahjoitetahan.

Päällecakando, jota läändämisellä tarcoitettuan,
on erinomaisest ollut, cuiu seuraa:

Ensist on tällä tahdottu estä se wahingollinen
Ujatus, joca monen tykönä juurtunut on, että mo-
ni yrikertainen, cosca hän cuulee hengellisistä asioi-
sta puhuttawan, sanoo eli ajattelee: Tämät asiat
owat minulle ylöön corkiat, ja tulewat erinoma-
tain Papeille ja Oppenuille Ihmisille; Jonga
tähden hän myds ej coscan luaua pida laswaa näi-
den Usiain Tiedosacan, sitä wähenminstotisen Chri-
stillishden Harjoitusesa. ja Jumalan elätwästä Tunde-
misesa, waan elää huolettomast Tyhmydesäns ja su-
ruttomas Waellusesäns, eikä tottele ikänäns mitään
niistä cuiu Totuutehen Christures Jesures händä

johdatta taidais. Joca erhettymä Luulo toivotan
tällä parahitten tacaperin ajettawan, cosca yri-
kertainen Talon poica täsä Esimerkilläns todista, et-
tei se tainvallinen Wijsaus keneldäkän ihians tiellä,
joca händä halajaa ja ekii, waan anda ihens caikil-
da miehelläns ldytä, ja tekee yrikerlaisettin taitawiri.

Toiseri: on tällä tahdottu anda caikille Yriker-
taishule selliä Johdatus, niihin cappaleihin cuin to-
tisehen Christillisyteen tulewat, siinä hywäsä Toiwo-
sa, että jocainen jolla jocu murhe on hänen Sielu-
stans, ei ainoastans taida ilman suuttumusta tätä
läpilukia; mutta myös saada halun niin mielhyä,
euin tämä Kirja opetta; Joca myös, Jumalan a-
wulla, pian taita tapahtua, cosca siihen oikein ja
tähdellä todella ruwetan ja siinä päälle pidetän, nö-
rällä Rucourella Jumalan tygd; joca sen wanhan
ja syndisen Sydämen woipi muutta ja uuden luoda
caikisa, cuin ei händä wastan seiso, eti Jumalan
Hengen Eijeturia estä ja tucahuta.

Päätöyxi tutkiayenne tämän Asian Tarpeellisuut-
ta ja Arwoa jätetän Teille ajatella, mitä N. Pa-
wali sano: Gal. 6. v. 15 Christuses Jesuses ei
Rmbärins Leickaus, eikä Esinahca mitään kel-
paa, waan uusi luondo. Minä toivotan ynnä
Kirjan Tekiän cansa: Lukeat onnellisesti, ja ol-
cat Jumalan Armoihin Sielun ja Ruumiin puole-
sta Uscollisest annetut siidä, joca wilpittömästä Sy-
dämestä halaja jo täsä Elämäsä ynnä Teidän cans-
san tulla uudistetuxi Jumalan ja Christuxen Cuwa-
han että Te myös hänen cansans Cunnia Chri-
stuxen caldaiseri tulisitte.

Suomeri Käändäjä.

Talonpojan oma Esipuhe.

Tämä Kirja sisälläns pitää muu-
tamit Tundomerkit, joista
Ihminen taita igens coetella,
jos hän on oikein vastaudest syndynyt
eli ei. Joca vastaudest syndynyt
on, ja tätä lukee, se myös tämän tai-
ta oikein käsittä ja ymmärtä, ja Sy-
dämesäns löytää; mutta joca ei vielä
ole vastaudest syndynyt hänelle taita
tämä olla käsittämätöin ja outo kirjoi-
tus, jota hän ei ymmärrä eikä racasta,
waan pikemmin taita vihata, hämäi-
stä ja pilcata, muta hywät ja Jumal-
lata pelkämäiset Sydämet taitawat

nämät harvat Sanat hymäri otto, ja tietää omasta Coettelemurestans vielä enemmän sanoa tästä corkiasta Uuden Synnyksen Toimituksesta, kuin he tästä lusia mahtawat. Tunga jälken myös hymäntahtoinen Lusia, cosea hän tämän läpi lusenut ja hymin hymmärtänyt on, igens coetella ja tutkia taita, jos hän on oikein ja totisest käändynyt Christitty Ihminen, ja Jumalan Lapsi, taicka ei. Lufecat siis onnellisest, ja olcat Jumalan halduhun uscollisest annetut.

Seurawat nyt ike Tundo-
merkit.

§. 1.

Säsimäinen wastaudest syndyne-
hen Jhmsen Tundomerki on,
että hän Jumalan Hengen M-
löswalisturen cautta oppi tun-
demahan hänen suuret ja cadottamaiset
Syndinsä, ja Jumalan ijancaiekisen Wan-
hurscauden taincaidaisen Bahudens ylige,
joca hänen sencaldaisehen Ahdisturehen,
Belcohon ja Hammästyrehen saattawa on,
että pian coco Mailma hänelle ahtahxi
tulla taita. Sentähden rucoilee hän ja
huocaa, yötä ja päivä, eikä ennen saa
Lepoa hänen Syndamesans, kuin Jumala
hänen Rucoyens cuulee, Synnit hänelle
andexi anda, ja hänen jäl lens Christure-
sa Papsyens ottaa, jota Ahdistusta ja Ham-
mästyistä hän ei myös sitten unhoda, niin
cautvoin kuin hänen Silmans auki ovat.

§. 2.

Cosca hän siis Syndämehensä tunde, että Jumala Christusen werisen Cuoleman caut-
ta, on anderi andanut caicki hänen syn-
dinsä, niin saa hän Lewon, Rauhan ja
Glon; Silloin ei hän mihingän Mailma-
sa niin suutu, enin Syndihin, jolla hän
niin caurvain ja uslasti on hänen rackahan Is-
säns wihoittanut ja murhelligeri saattanut;
silloin rupe hän ihmettelemään, ja tosin
iloizemaan, ja sisällisestä Syndämen Eiscu-
turesta itkemaan, ja oikioita Glon ja Rackau-
den Kynnelitä muodattamaan. Silloin
tulee oikia Kapsellinen Beleo ja Nöyrnyš
hänen Syndämehens, ja cosca hän niin
sywimmäsä Nöyrndesä ja oman Mahdotto-
mudens tundemisesa Jumalan Armoa ca-
gelee, niin hän tuskin rohke Suus awata,
hänen Jumalans Bnhän ja corkiast yliste-
ryn Majestetin edesä; silloin rupe hän wi-
hamaan ja ylon andamaan, cuolettamaan,
ja ulosjuurittamaan Syndiä, jolla hän
ennen niin uslasti Jumalans wihoittanut
on; ja sen tekee hän silloin ei enämbi orialli-
sesta Belwosta, vaan Rackaudesta hänen
Isäns rygd.

§. 3.

Jota warten hän myös poispaneë hä-
nen endisen Seurans, ja nijneuin hän on
sita

sitã ennen racastanut, niin wihaa hãn nyt sitã suuremmalla ja pyhemmällä Kiirwau-
della, kuin hãn sitã ennen racastanut on.
Hãn wihaa heitã niincuin Cadotuxen Eap-
sia juuri kuin heisã asuis nuori Berkele, joca
jãllens tahdois hãnda wietellã nãiden ca-
detettin, pahankisken Cumpanein sen-
rahan Cosca hãn heitã cohttaa, niin hãn
punastu Caswoisans hãwystã; hãnelle mie-
lehen johtuwat wastoin hãnen Tahtoans
ne endiset pahat Tiet ja Teot. Sen siaan
kuin hãn ennen iloifella Sydamella oleske-
li heidãn Seurasans, seisoo hãn nyt sen-
caltaisella wapisewaisella Sydamella hei-
dãn tyfõnãns, niincuin Sammas Suttien
kessellã. Hãn kããnda heille mielellãns sel-
kãns, ja sanoo salaisest ikellens: Mikdõn
minun Sieluni ikãnãns enã tulco heidãn
Neuwobõns.

§. 4.

Hãn ekii sitã wastan toista ja paremba-
ta Seuraa, nimittãin hurskaita Jumalan
Eapsia, joiden eautta hãn taita tulla para-
turi, nuhdelluxi, waroitetuxi, opetetuxi
ja neuwotuxi, cuinga hãn mahta poispan-
na ja wihata Syndiã ja Mailmata, ja
mitã hãnesã on, cuinga hãn mahta pois-
kielldã isens, ristinnaulita Eihans, pois-
bacata oikian kãtens, ja puhcaista Silmãns

ulos, ja cuinga hän yllize caickia mahta
 racasta Jumalata, niincuin sita corkein-
 da ja Galleinda Hywää, jonga cautta hän
 myös juuri niincuin Tulelda Taimahasta
 nlošintytetyi tule, että hän saa sencaldai-
 sen Halun Sydamefans rucoilemaan, lu-
 kemaan, opettamaan, tutkimaan, coet-
 telemaan, ja kyselämään, jota ei hänellä
 ikänans caickena hänen Elineicanans ollut
 ole, josa Harjoitusea hän wasta itse ty-
 könans ymmärtä, mikä Jumalan Walda-
 cunda on, nimittäin Wanhurseaus, Rau-
 ha ja Ilo Pyhästä Hengestä. Tämän Seu-
 ran pitä hän ainoana Ilonans ja Paradi-
 sinans Maan päällä; On sentähden ennen
 yhden Hetken heidän tykönans cuin mual-
 la tuhannen Päiwää, ja wielä karsii
 pikemmin heidän cansans Puutosta, Käl-
 kää, Janoa, Wilua, Waaraa, Häpiätä
 ja Pilckaa, cuin että hän endisen Seurans
 cansa olis Ilosa ja Niemusa. Jotca lau-
 lawat, hyppäwät ja eläwät Secumasa,
 ne olit ennen hänen rackahimmat Istawans,
 cosca hän heidän näki ihastui hänen Syda-
 mens; Tämä on nyt toisin käändynyt, ja
 tapattu hänelle nyt niin niiden Jumalihen
 cansa, he owat nyt Cuckaiset ja Kuusut
 hänen Silmissans, ja tosin Päärlyt ja Coin-
 tähdet; Niitä toissa hän wihaa niincuin
 haise-

hairewia Wuohia, että he aina niincuin
 Erawut käywät tacaperin, ja ei tahdo teh-
 dä Seuraa siihen Tairwallisehen Isän Maa-
 han. Ja jos hän Tapaturmast joutu hei-
 dän seurahans, niin istuu hän niincuin
 myckä, eli niincuin nucuxisa, ja juuri niin-
 cuin hän olist sairast, ja se heidän kelwot-
 tomain ja turhain Puhettens tähden; Si-
 tä wastan on hän Uscowaisten Seurasa huo-
 letoin ja ilman Waarata; silloin puhuu
 hän Syndamens: sywimmästä Pohjasta,
 on täynnäs, Kiemua, Gloa ja Rackautta,
 siellä lewittä izens hänen Syndamens, niin-
 cuin caunis Cuckainen; Tämä Jumalan
 Easten callis Seura on hänelle paljota su-
 loisempi Hunajata, sillä ei hän ikänäs
 ole iloisempi, cuin silloin, cosca hän hei-
 dän tykönäns on; Ei taida hän myös mi-
 san seuras enämmin iziäns ilahutta ja hu-
 witta, cuin cosca hän Isäns Easten cansa
 puhelee, lukee, weisaa ja Jumalata rucoi-
 lee, ja hänen Sanaans tutkistelee. Sil-
 loin rawike ja wirwotta hän Sieluns,
 sanoden Hiskian cansa: Herrä, siitä eletän,
 ja minun Hengeni elämä on siinä coconans;
 Ja cosca hän on poisa tästä Seurasta, on hän
 juuri niincuin ulkona Mailmasta, sillä sil-
 loin käypi hänelle niincuin Galalle, joco
 Bedestä poistulduans cohta cuolee. Näi-

tä Jumalan Lapsia racastaa hän niincuin omaa Sieluans, ja vielä enämmin cuin omia Suculaissians, ellei he waistaudest syndyneet ole; Ja waikka he Belialin Lapsilda tulewat pilcatuxi ja wainotuxi, niin racasta hän heitä cuitengin sydämellisesti, sillä hän on ennen näiden cansa Mloncageesa, cuin niiden toisten cansa Cunniasa.

S. 5.

Hän on myds Sydämesans täydellisesti wacuutettu, että jos hän olis cuollut endisesä Silasans, niin olis hän ijancaikisest cadotettu ollut. Hän löntä myds nyt ihesans että hän on **CHRISTUSEN** Uicon cautta wastian ottanut. että Hän on hänen Lunastajans ja ainoa Mutuapi tekians, joca on lunastanut hänen Sieluns ijancaikisesta Cadotuksesta. Hän tunde racastawansa Händä, ja tosin racastawansa sydämellisesti, ja että hän päiwäpäiwäldä enämmin ja enämmin händä racastaa, ja sentähden halajaa racastaa händä ijancaikisella Rackaudella. Ja niin ajattelee hän aina händä, puhelee mielelläns hänestä, huocallee alati hänen tykönsä, ja tosiu mitä itänäns hän alcaa, ajattelee, puhuu eli tekee, niin se on caikki **JESUS CHRISTUS, JESUS CHRISTUS, JESUS CHRISTUS.** Hän
nen

nen Sydämens ja Ahtarens, Suuns, tekemisen ja jättämisen on tähtetty **CHRISTIFELIX**, **CHRISTUS** waicutta, asuu ja elää caiketi hänesä, sentähden ei se taida muutoin olla, cuinetä hänen Suuns ja Elämän pitää siitä ylikewuotaman, jolla Sydän tähtetty on. Ei nykän Ihminen taida ymmärtä eli käsittää, mingäcaldainen tämä callis Raackaus on, ja cuinga aiman callis ja taiwallinen Työ se on, racastaa **CHRISTUS**, waan ainoastans se, joca sen ike tunde ja harjotta. Joca oikein Christustansa racasta, taita tosin palion siitä sanoa, mutta enämmän cuitengin toytty waiketa, sillä se macaa niin sywäsä hänen Sydämeiänsä, ettei hän sitä millän muotoa ulos sanoa taida.

§. 6.

Cosca hän ike kaändhnynt on, pnyhtä hän muitakin woitta **CHRISTIFELIX**; Sillä hän tekee niincuin se, joca paubawaisesta Merestä on Maalle uinut, joca heittä myds Nuoran itoisille Cumpaneillensa, jolla hekin taitawat Maalle wedetyxi tulla. Hän neuwoo, waroitta ja nuhtelee Eähimäistsäns, pnyhtä kehoitta ja haucutella händä mydskin ojendamahan Jalcans Elämän Sielle. Hän iloihee enämmän, cosca hän näkee

näkee eli cuule jongun Sielun wastaudest
 syndymän, ja Christuxelle voiteturi tulewan
 eijn jos hän olis saanut suuren Andimen
 Suldaa, sillä hän on wacuutettu siitä, että Ju-
 mala sencaidaiselta Sielulda on iiancaicki-
 festi racasteturi ja ylisteturi tulewa, ja että
 sen Sielun, joca niin on pelasteturi tullut
 Satanan Pauleista, pitää caickein pyhain
 Engelein ja Sieluin cansa Jumalasa iian-
 caickifesti iloiheman. Hän toimotta sen-
 tähdän, jos mahdollinen olis, että caickt
 Ihmiset mahdaisit autuaxi tulla, ja ettei
 nykän ainoa cadoteturi tulis: Hän kyllä
 miehellän omiin käsii tahdois heitä wetää
 Saiwahasen, jos hän waan taidais; Se
 tekee hänen Sydämellensä sängen kipiätä,
 cosca hän tutki Ihmisten Tilaa, Elämästä
 ja Waellusta, että pyhän Ramatun So-
 distuxen jälkeen, niin monda kdyhää, wi-
 heliäistä, wieteldyä Sielua pitää hucku-
 man. Ah! täsä cansakärswäisessä ja surul-
 lissä Tutkinnoisa on hänen Sydämensä tän-
 nän Ahdistusta, niincuin se haljeta tah-
 dois, ja eipä hän taidackan ikänän kyllä
 sywäst ulosrutkia, walitta ja ulospuhua
 tätä surullista Tutkindota; Ei myös ikä-
 nän taida kyllä ihmedellä sitä käsit-
 tämätöindä, tutkimatoinda ja ulos-
 sanomatöinda Rackautta, Saupiutta, Ne-
 moa

moa ja Uscollisuutta, kuin se caickia Cor-
kein, uscollinen ja laupias Armahtaja ja
caickein Eastensa Macastaja on hänelle o-
fottanut, niincuin mahdottomalla ja hal-
walle Maan Madolle; ja ei sentähden tie-
dä, sanomattomasta ihmettelemisestä mi-
tä hänen tästä käsittämän, ajateleman,
sanoman eli ensist ylistämän pitää.

§. 7.

Hän huuta, hän huocaa, ja rucoilee sy-
dämellisest Jumalata, että hän tahdois
heitä käändä ja otta caicki Eapfikensa: Hän
canda Hänen eteens heidän järjettömän ja
sokian Elämänsä, ja rucoile heille Armoa,
erinomattain niille, jotea hänen Enculai-
sens owat, ja joista hän Eihan puolesta
ulostullut on, ja joiden cansa hän joca-
päiwä cansakänymistä pitää, syö ja juo,
näiden edestä hän huocaa palawalla Har-
taudella, ja tosin hän andais Sydämens
coconans sulata Kynneleihin, Huolesta,
Cansakärswällisyydestä ja Murhesta heidän
Sielunsa Mutuudesta; Sentähden rucoilee
hän jocapäiwä, että se armahtawainen
Jumala tahdois Eaiwahast caxoa heidän
puoleens ja käändä heitä, ja talutta heitä
iiancaickiselle Mutuuden Sielle. Mutta
cosca hän näkee hänen Waroitukseensa ja
Muttelemisensa, suloiset ja cawat Puheen-

sa olewan turhas, niin tulee hänen Mur-
 hens ja cansakarsimainen kipuns seneaut-
 ta niin enätymi, ettei hän taida cazoackan
 heidän päällens iloisilla Silmillä, ettei se
 murheellinen Viatus heiden surkiasia Popu-
 stansa alati hänen Syndamehens sywälle
 painetymi tule; Ah ajattelee hän, me jot-
 ca niin cauman olemme yhdesä elänehet,
 ja olemme täällä Ajallisudes uhdesä syöne-
 het ja juonehet, Ah joscan Jumala! että
 me tämängin Glaman perästä saisimme,
 niincuin rackahat Pitävät ja rackahat Eap-
 set Taimahasa yhdesä elää, syöda yhdellä
 Bondalla, ja siellä ylistää Jumalata iian-
 caickises Cunnias! Ah cuinga mielellänt
 minä sen soisin! Ah cuinga mielelläni Ah!
 Ah! cuinga mielelläni! Amen.

§. 8.

Hän ahferoize caikisa Usioisa Käyttä
 itzens oikein Christiillisella Murhella, Ruo-
 sa ja Tuomasa, Nuckumisessa ja Walwomi-
 sessa, Enösa ja Ewosa, Waatteissa, Rahasa,
 Samarasa ja muissa maallisissa Usioisa, joiden
 cansa hän, niincuin sanottu on Käyttä i-
 hen Murhen cansa toimellisesti, ja Chri-
 stillisesti; Hän nautize niitä cohtullisesti
 Murhella, Belwolla, Huolen pitämisellä
 ja Wapisturella, ja on caikisa arcaluon-
 doinen ja pelkämäinen, ettei hän mahdais
 syndia

sondiä tehdä, racasta Saiwallista Isääns
wastan, joca nämiät hänelle Rackaudesta
lahjoittanut on.

S. 9.

Hän on myös siwiä, eikä syty Wihaan
ja sopimattomahan Kiwautehen Lähim-
mäistän wastan, niincuin wihainen ja
järjetdin Coira; Hän kärsii paljon, wastaa
ja kättä izens toimellisesti, andexi anda,
unhotta, häändä caicki parhaxi, wälttä ja
anda myöden, ja taita usein enemmän
sillä woiita että hän myödittä, cuin So-
dalla ja Toralla; Hän cocoa tuliset Hiilet
Wihollisens pään päälle, känden niin hy-
wällä Esimerkillä, sekä Ystävains että
Wihamiestens edesä.

S. 10.

Hän on myös alhainen ja nöyrä Juma-
lata ja Lähimmäistänsä wastan, surten ja
pienden, ricasten ja könhain, tuttavain
ja wierasten tykönä; Hän racasta ja ezi-
aina niitä alhaisia, mutta wihaa ja pake-
nee Ylpeitä, paifuneita ja ynseitä Sndä-
mitä: Hän on nöyrä kättöyisän, Sanoi-
sans, Edisän ja Waatteisän; Jos hän
on ennen caunistanut izens niincuin corei-
lewa Waiwo Sangihin; niin hän on nyt
ylpiästä Riikin Cuoosta tullut yxiferta iseyt
Syhkyisepi: Hänen Nöyrydens loista häne-
stä

stä caikisa hänen Rubeisans, Todisäns ja Käntörisänsi niineuin kyntilä Synhdystä, niin että jocaikzen täntny hänestä sanoa: Cazo, mikä Ihmisen tämä nyt on tutiut? mikä Mieli hänellä nyt on, cuinga hän ennen oli?

§. 11.

Hän on myös rauhallinen, noudatta Rauhaa, ja tosin on Rauhan tekiä ja Rauhan pitäjä; hän racastaa Rauhan Eapfia, hän puhuu mielelläns Rauhasta, hän toivotta Jerusalemille Rauhaa, ja halajaa ijancaikeisesti asua Rauhan Maioisa, sen suuren Rauhan Päämiehen Christuren Jesuren tykönä, hywästi siunatun ajallisesti ja ijancaikeisesti.

§. 12.

Hän on aina hywällä mielellä ja tytny siihen cuin hänen Jumalans ja Isäns hänelle anda; jos hänellä on ainvastans huono ja cuiva pala, niin, tytny hän siihen niin hywin cuin toinen teurastettuhun Härkähän: jos hänellä wain on Terwens ja Rauha palwella Isänsä, ja hän saa sisällyst tuta ja maista hänen suloiSta Nitarwallysttans, se on hänelle alinomainen ja suloinen Wieras pito.

§. 13.

Ei hän ole ikänans enämmin murhelli-

nen

nen, euin coſca Jumala hänen Isäns, Sydämen wirwoutawan, ja ihmelliseſt maſkian ſifällä Niimieſen puoleſta wähdäiſen hänestä ereanee, ſillä ſilloin on hän coconaus murheifans; niin iloinen euin hän oli nautiteſansa, niin murheltinen on hän eaiwateſansa. Caikisa palweluxifans löntä hän ſilloin puutoxen ja penſenden, Nuſcoupeſa, Sukemieſeſa, Bubeeſa, Tukkimiſeſa, Kiltwotupeſa, Jumalansa Niitypeſa ja Kiltwotupeſa, ja toſin caikisa mitä hän tekee. Etllä hän löntä, ettei hän ainoaſtans eikän edeſpän, mutta vielä taaperingin. Voi! millä ikämällä odotta hän ſiis ſiihen aſti että ſenealdainen Nö on ohie mennyt, ja hänen Sydämens jälkensä walfenee.

§. 14.

Hän pyntä aina lähettä Niaturens ja Huocauxens ylös Taimaafen, ja ſilloin on hän hywäſä Tilaiſa, coſca hän tykonans tunde, että ne, niineuin Kipinat Tuleſta, lendäwät ylös hänen Sydämens poh aſta; Silloin huomake hän olemansa hywällä mielellä ja tytywäiſen, ja toimotta, että hänen Sydämens mahdais alati ſenealdaiſilla pyhillä Niaturilla ja Taimahafen nouſewilla Huocauxilla tähtetty olla.

§. 15.

Hän abteroiſe pitää Kielenſä pyhäſä ja

Christillisesä Järjestyresä; ettei se mahdais edes tuoda turhia, riettaita, kelvottomia, haisewia ja häviällisiä Sanoja, vaan paljo enemmän terwellisiä, otollisia, opettavaisia, rackaita Puheita, jotka ovat otolliset, Sydämen liicuttawaiset, woihalliset, ja luwalliset, Jumalan Sunniari, oman Sielun Kawinnori, Omantundons lewori, niin myös Lähimmäisens Neuwori hänen Parannuxerens, Eohdutuxerens ja Utuuderens. Hän on aiconut ja eteens pannut carttayens iziäns kieledäns, ettet hän syndiä tekis, eikä yhtäkän ainoata walhetta edestois, jos hän myös tiedäis sillä woittawans caiken Cullan ja Hopian kuin Mailmas on. Hän tahdois ennen ja mieluisemmast ylöns anda caikki Suondocappaleet, kuin pienimmäsfäkän Jumalan Tahdon ylise kändä.

§. 16.

Hän' tekee myös Laupiuden Editä Lähimmäistäns, Tuttawians, ja Ystärwitäns cohtan, ja tosin myös wierahita, terweitä ja sairaita cohtan, sen jälken kuin he tarwizewat Sielun ja Ruumiijn puolesta; On aina cansa karsiwäinen, arullinen ja täynnä Eohdutusta. Unda myös mielelläns Almua, ja tosin niingin runsahasti, että so on hänelle wahingori, nimittäin hänen

Ela

Elätyesäns, mutta ei hänen Sielullens.
 Cosea hän niitä niin anda, että ne jotakin
 eowast Sydämelle käywät, niin pitää
 hän ne oikioina Lahjoina jotca Jumalalle
 kelpawat; Hän osotta sillä hänen Us-
 cons eläwäri ja työtä tekewäri Raackauden
 cautta.

§. 17.

Hän käyttä myös itsens wilpittömästi ja
 oman tundons jälkeen caickein Ihmisten
 cansa, caickein tykönä, caikesa tekemise-
 säns ja jättämisesäns, Puheisäns ja Töi-
 säns, Sanoisäns ja Lupaurisäns, Osta-
 misesäns ja Myymisesäns, läsnä ja pois-
 ollesäns; hän käyttä itsens aina tasaisesti
 ja wilpittömästi: Hän estee Mailman juo-
 run ja Tawon jälkeen, waan Jumalan
 Sanan ja Lahdon ja Omantundons jäl-
 keen, niincuin sen caicki näkewän ja tietä-
 wän Jumalan läsnä olles, ja niincuin hän
 toiwoo taitawansa edes wastata roijmeisnä
 Päiwänä; Hän sois myös että jocainen
 niin händä jälleens cohtais.

§. 18.

Hän walitta myös usein catkerasti Syn-
 deinsa, Heickouttensa ja Wuutostensa yllize;
 tällä owat hänen Rucourens, Huocau-
 rens, Suuns ja Puheens jocapäiwä täy-
 tetyt; Hänen Synndins owat aina hänen

edesänsä, jos hänelle on täuapäivänä yri
 Saava paratuyi tullut; niin on hänellä
 jällens huomena uusi; mutta ei hän tee
 Walitustansa Syndein yllize niincuin ne
 Luonnolliset Zhmiset, jotea ainoastans ul-
 conaisesti ja endimmin Tawan wuopi, cuin
 totisesta Tundemisesta walittawat, waan
 hän tiedää luetella ja nimittä ne, ehtä ei
 caickia, cuitengin monda, siellä ja siellä-
 kin minä sen tein, niin ja niin, tällä eli
 muulla tavalla, tällä eli mualla, niin ja
 niin olen minä sen yllize ollut murheisani,
 cuingauseni olen minä sen yllize huogan-
 nut, rucoillut; ja itkenyt, niin olen minä
 sitä carttanut, sotinut sitä wastan, jos mi-
 nä wihdoingan Jumalan Armon ja Voi-
 man cautta ne yllizewoittaisii; Sillä ei hän
 ole mingän yllize eoco Mailmas niin mur-
 hellinen ja surullinen, cuin juuri tämän
 yllize; Ja sois sentähden tulewans pääste-
 tyi tästä Cuoleman Kuumbista.

S. 19.

Hän löytä myös ihesänsä, ettei hänellä
 ole suurembata Gloa, cuin eocsa, hän sytä-
 mestans taita yllistä ja kiittää Jumalatan-
 sa ja Isäänsä, yllösraketa Lähimäistansä,
 ja palwella händä hänen ijancatekiseyi Au-
 tuudeyensa, ja niin edesautta Herran Ni-
 men Kiitosta ja Yllistystä; Ei mitän Glo
 taida

taida enämmin ilahutta hänen Sydän-
däns, kuin koska hän näkis, caiken Maan
tähtettävän HERRAN Cunnialla. Hän
anda mielelläns sille rackahalle, corkiast
ylistettävälle, Laupialle Jumalalle yri-
näns caiken Cunnian ja Ylistyksen, niinpä-
jo kuin hän ikänäns ulostuttia taita, Mie-
lehens johdattain että Hän Ihesäns on sii-
hen mahdollinen, ja että siinä siwusa Hä-
nen Laupiudens, Hänen suuret Teconsa ja
Ihmettyönsä sitä waativat. Sillä Hän,
niineuin se totinen Jumala, ja Hänen Py-
hä, ylise caickia corkiast ylistetty ja raka-
stettu Nimens ei taida nyt, eikä caikesa ijan-
caickisudessa kyllä cunniotetuyi tulla. Näin
tunde hän Hänen, tunnustain mielelläns ole-
wans welcapään, ja myös mieluhuisen
händä rakastamaan ja ylistämään, waikka
ei yhtän Saiwasta eikä Helwettia olisickan,
kosca Hän, niineuin se amoa, ijancaicki-
nen, Pyhä, loppumaton, täydellinen, ike
olewainen, corkiast cunniallinen, rackaude-
sta ricas ja hywä Olemus on siihen mah-
dollinen; ja Ihminen niineuin konyhä
Maanmatonen siihen welcapää; Ja to-
sin hän tunde, että hän myös olis welca-
pää, ehkä wiela Herra (jos mahdollinen
olis) syfäis hänen Helwettiin, sittengin
siellä Händä ylistämään ja kisttämään, jos

hänellä siellä vielä olis senealdainen Sy-
 dan ja Mieli, kuin taällä Maan päällä;
 waan jos se olis hänellä pois otettu, niin
 hän tosin niincuin muutkin Händä häväi-
 sis ja pilkkaais. Mutta muutoin tunnustaa
 hän izens sekä mieluhuiseri, että welca-
 pääri siihen, ja että se uscollinen, armolli-
 nen ja racas Jumala aina on siihen mah-
 dollinen; Minä mahdan nyt olla miä mi-
 nä tabdon, niin on ja pysyy hän cuitengin
 aina se sama, hyi ainoa ijancaickinen, cor-
 kias ylistetyn Jumala, ja se korkein Hywyš,
 yhtä Pyhä, yhtä Corkia, yhtä Hywä, yhtä
 Cunniallinen, yhtä ylistettävä, kiitettävä
 ja corgotettava aina ja ijancaickisest.

§. 20.

Hän tunde myös Sydamensä ja mie-
 lensä sekä Nolla että Päiwällä olewan tai-
 puneen, ja ojetun taimallisten Asiain puo-
 len; Ehtolla maata pannesans, Namul-
 la heratesans, syodesans ja juodesans, työ-
 tä tehdesans, lewatesans, ulos eli sisälle
 käydesans, hawaike hän aina, että se ca-
 po Hengellisten, pyhäin ja taimallisten cap-
 palden perään, ja oienda izens niiden jäl-
 ken, niincuin Cumposi, joca neulallans ai-
 na pohjaisehen häändy; ehkä cuinga hän-
 dä pudistettaissijn, niin ei hän cuitengan en-
 nen

nen saa lapoa, ennen kuin hän tulee jälle-
 tarcoittamaan paikkansa cohden; Tuuri niin
 on myös hänen Sydämens cansa asiat,
 cosco se Satanaalda, Mailmalda ja Syn-
 nilda on hänen Järjestyestän häiritetty.
 Mutta tähän sanotahan: Tulepa hän
 cuitengin usein hitari ja huolimattomari,
 niin että hänen ihekin tähtyn walitta tur-
 hudensa, haluttomuudensa, pensendensa,
 muistamattomuudensa, ja heikkoudensa yli-
 ke 2c. niincuin hällä ei olis yhtän eläniä-
 tä, halua eli taipumusta mihingän hywään
 ihesäns? tähän wastatahan; Waicka ei
 ne sywät Cairwot, aina yli cuohu, niin
 heisa cuitengin on Wesi aina pohjasa:
 Waicka ei Tuuli heitä Sieckiänsä aina ylös
 Slmahan corkialle, niin se cuitengin aina
 heittä lieseansa ylöspäin, ja waicka se ai-
 nehen puutteesa (cosca puita on wähä ja
 märkiä) ei taida heheua niin corkialle, niin
 on cuitengin sen Tuondo ja Omaisuus, et-
 tä hän mielelläns heittäis ihe ns ylöspäin
 corkentehen, ja ehkäse ei saa enämbätä pui-
 ta, niin sen walo ja liekki cuitengin cuu-
 motta Corkentehen. Tuuli myllyt ja Lai-
 wat ei myöskän aina yhtä kiihubusti ja wä-
 ke wästi juore; waan sen jälkeen kuin Tuu-
 li on, niin hekin kätwät, Ja euca on joca

taita juosta näillä Jumalan Teillä, ellei hän ojetxi ja vedetxi tule? Cauca taita purjehtia, ellei Herran Tuuli aja händä? Ja waikka hän löntä tyköns ettei hänen Sydämens, Sielun ja Mielen ole aina sekiästi ja hartahasti ojetut näihin Usioihin, niin he cuitengin tarcottawat sinne päin ja eakowat niiden puoleen, niincuin Synposi. Kyhkyiset, cosca he jnwä Maasta noukewat, ei cako ainoastans jnwäin perään waan eakowat usein myös Silmilläns ylös Taimahasen päin; Samalla tavalla tekee myös hän, sillä waikka ei hän aina Paradiisin Linnun caska woi Sydändänsä ylhällä Corkeudesa pitää, niin hän cuitengin, niincuin Kyhkyiset, työsänsä eakowta aina Uiatustens, Tutkistelemustens, Huocautens ja Kucoutens caultta ylös siihen corkiahan Taimahasen, niincuin kysyin, cusa se asu jota hänen Sydämens cackasta: Ja niincuin Paradiisin Linnulla ei ole Lepoa mualla kuin Corkeudesa, niin ei hänelläkän ole parembata lepoa, hurwusta ja Jloa, kuin cosca hänen Sydämens, Mielen ja Uiatustens siellä häälhwätt. Calkesa hänen hengellisessä Wihekkäisessä ja surkiassa Tilasans on aina tämä hänen sydämellinen, wilpitoin Toiwotuksens ja haluns, että hänen rackandesta ri-
 cas

cas Jumalans ja Isäns, tahdois hänen
 taivallisesta Apothekinans eli Lääkitys
 Huoneestans, wirtwotta händä uudella Ar-
 molla, jonga cautta hän jällens sais Wo-
 manpoisvanna caikki Heikkoudensa, Syn-
 dinä ja Wirhensä ja iloita hänestä, niincuin
 elämästä Jumalasa, että hän sen cautta
 mahdais, niincuin ylös palanut Tulisoitto
 jällens syttyä palamaan, ja niincuin ennen-
 gin ylistämään ja pyhittämään hänen py-
 hää ja corkiata Nimeäns, ja siinä siwusa
 kisttämään ja ylistämään Hänen ihmelli-
 siä ja suuria toians, ja sitä suurta karsiwäl-
 listyttä, pitkämielisyttä ja uscollisuutta, ja
 caikkia niistä hywiätoita cuin Hän hänelle
 osottanut on. Siinä siwusa toiwotta hän
 myös että hän olis niin cuulainen, niin
 kiiwas, niin mieluinen, niin pyhä, niin
 tähdellinen, että hän caikesa tekemisesäns
 ja jättämisesäns mahdais niin kelmata Ju-
 malalla, cuin hän mielelläns pyhdäi ja ha-
 lajais, ja että hän niincuin kirekast loista-
 wa Walkeus mahdais caikisa taivallisissa
 Aluisa niin loista Sähimäisens edesä, ettei
 yhtän Combastusta caikisa hänen Teisäns
 ja Waellusesäns löytyä mahdais: Ja että
 hän Kielelläns niin mahdais puhua, että
 hänen Sähimäisens tulis nuhdelluxi, wa-
 roitetuxi, neuwotuxi, woitetuxi ja taivu-
 tetu-

tetuyi että hän sen kautta käännysi, eli et-
 tä se käännynyt hywä Sydän mahdais sen
 kautta niu kuin unesta herätetyni tulla, niin
 että hänen hidas ja kylmä Sydämens ja
 nukkuma Sielun tulis siitä elämäri ja wal-
 pahari, täytetyni monella hywällä Hedel-
 mällä? Että hänen Suuns mahdais niin
 olla alati juorewa elämä Eähdde, josta mah-
 daisit wuota Elämän Weden Wirrat. Wi-
 mein toiwotta hän myös, että kaikki pahuus
 ja turhuus mahdais cuolla hänen Eihasan-
 sa, ja ettei hän ikänäns enä mahdais jou-
 tua sen caldaiseen surkiahän tilahan, maan
 waelda ja elää, niinkuin siunattu Jumal-
 lan Eapssi kaikisa, ja myös löytyä ruhdet-
 tomari Eähimäistans cobtan Tuolema
 päiwähänsä asti.

§. 21.

Hän tutkii niiden Jumalattomain Belia-
 lin Easten juorua ja waellusta; jotea niin
 häpiällisesti elävät, jotea pistää hända,
 cosca hän sen päälle aiattelee, niinkuin Mie-
 calla Sydämehen. Hän tulee sangen mur-
 helliseri, cosca hänen täntyn nähä ja cuul-
 la sen caldaiset Häpiän pilcat, että he
 niin wastahacoisesti nlöncahowat hänen
 Pyhän ja Majestetillisen Jumalans. Hän
 ihmettelee tuhansin kerroin, että hän wie-
 tä niin cauwoin hänen Wämielisydesans
 Eähd-

Färsiä woipi sencaldaisia pahoin haifemita
 Sipäreitä. Ah se tekee hänen sangen su-
 rulliseksi, että hänen tähtny cuulla neijn mon-
 da jumalatoinda Guuta, jota ilman lac-
 kamata häwäisewät hänen tairwallisen. J-
 fansa ja Wapahtajansa Nimeä, ja että
 niin paljon Balhetta ja Betosta harjoite-
 tahau, niincuin myös ettei kirousten ja
 Wannomisten päälle tule yhtän loppua,
 ja että niin paljon Coreutta, Olpenttä ja
 Usita Muudeja eli tapoja harjoitetahan;
 Siinä siwusa näkee hän myös niin monda
 laisca Bazaa ja Tuomarita, jota heidän
 Pidoisansa, cosca he cocoon tulewat, syö-
 wät niincuin Siat, juowat niincuin jär-
 jettömät Naudat, hyppäwät niincuin Ba-
 sicat, sencaldaiset järjettömät, Berkelelda
 hengellisest riijwatut, ja peräti perkeelliset
 Shmiset, waiwawat hänen Syndändäns,
 niin että hänen silmänsä usein suuresta Mur-
 hesta salaisuudesa kynneleitä muodattawat
 Jumalan edesä, ja hänen tähtny Sieluiansa
 walitta ja sanoa. Ah mikä Mailma meillä on!
 Jumalan Belco, Siiwollisuus ja Cohtul-
 lisuus on paennut Maasta, ne jota Duo-
 mio Istuimilla istuwat owat mykät, Kan-
 gaistus eli Mieska, jonga pitäis pahojia
 peljättämän on tuppehens kiinni tarttunut,
 Rackaus on tiesäns, Usco ja Totuus on

eadonnut, Hywyttä ei löydy enä coco
Mailmasa.

§. 22.

Hän suo myös mielelläns händäns nuh-
deldawan, ja opetettawan, puhun myös
mielelläns niiden cansa, jotca parandawat
ja ylöskakendawat händä, ei ainoastans
lohdullisella Hunajalla ja Maidolla, mut-
ta myös cowalla Nuhrehen Tuulella ja
wäkewällä Eticalla. Hänelle kån niin-
cuin Sokialle, joca mielelläns anda itse-
talutetta, niincuin Saikalle, joca mielel-
läns tahto terwey tulla, ja sentähden mie-
luisesti sisälle otta niitä carwahimbifakin
Tuotawita; Sitä wastan owat ne toiset
niincuin Papsit, jotca ei mielelläns tahdo
itseens pestä anda, ja niincuin Calat, jot-
ca ei mielelläns iziäns käsittä anna; mut-
ta hän pitää sen Nstawanäns, joca händä
nuhtelee, että se sama on newonut händä
Sielunja Wihollisesta, hän kiittä händä,
rucoillen että hän edespäingin nuhtelis ja
warottais händä.

§. 23.

Hän on myös Sydämeitän murbelli-
nen, cosca hän cuule että Jumalan Seu-
racunda, josacuja paicasa wahingoitetuyi
tulee, se on, cosca hywiä ja Jumalisa Zh-
missä wainotahan; hän huoca hartast het-
dän

Hän edestänsä, hän murhetti heidän cansans. Ah! cunaa mielelläns hän sois, että Jumalan Seuracunda wiehriä his ja cucois, että hän pidäis iken niincuin taiwallinen Morsian hänen racasta Ylkänsä wastahan, niincuin hän myös toivosen ajan vielä kerran totifest tulewan.

§. 24.

Hän racasta myös Bihollistansa, tekee heille hymää, ja rucoile heidän edestänsä, että Jumala tahdois heitä käändä, ja anda heille hymin kändä sekä Sielun että ruumihin puolesta täällä ajallifesti ja siellä ijancuicifesti. Ermomattain taita hän rucoilla niiden edestä, jotta händä kiroilewat, häwäisewät, wahingoitewat, panettelewät, ja tekewätt hänelle cuicikinaista pahutta: hän rucoilee, ettei mitän siitä, cuint he Sokeudesansa hänelle toiwottawat, mahdais tulla heidän itse päällensä, waan sula Armo, Serweys, Siunaus ja Autuus.

§. 25.

Hän ikäwöize myös, Cuolemata, ja että hän tästä saastuttawaisesta Mailmasta pelastetuyi tulis, ja sitte tähdellifest sais nautita ja nähdä Wapahajansa; Ei hän etehensä aseta pitkä Jkä, suruttomapi eläkensä. Hän odotta jocapäiwä ja hetki hänen

nen Herransa tuleman; Ei hän Tuoleman-
ta pidä Bōwelint ja Murhasana, vaan
Herran Engelina, joca tahtoo nousta hä-
nen cotia tygōns, niincuin Lothin Sodo-
masia, jonga tähden se hänelle jōhapi-
caissembi, sita rackahambi olis.

§. 26.

Caikisa nāisā pitāwāt muutamāt usein
epāluuloa izestāns, ehkä heillä owat nā-
māt tundomerkit, niin että, cosca he tut-
kivat Jumalan corkiata Pyhyttä ja Wan-
hurscautta, ja siinä siwula huomaizewat
oman suuren Heickoudensa, ja syndiset
Wicans ja Puutorens Waelluresans, niin
he langewat Belwosta sywihin ajaturihin,
Fiusaurehen, Ahdisturehen, Murhesen ja
Hatahān, ajatellen: Ah! lienengō minā
ollengan Jumalan Eapsi? lienengō oikein
wastaudesta syndynyt? Ah minā olen wie-
lä niin ja niin! Cuca tietā cuinga wielā
minun cansani kāyneennen cuin minā cuo-
len? Ah! ellei minun armollinen Jumala-
ni ja Isāni sulasta Armosta ja Saupiudesta
minua wastahan ota, ja minun rackahan
Sunastajani Jesuren Christuren Beren
ja Anšion tähden minun päälleni armahda,
niin en ole minā mahdollinen näkemān hä-
nen Caswojansa, mutta olen aiwan hywitt-
jāncaickisehen Cadoturehen wicapāā, cosca
mi-

minä sen tuhannen, ja tosin tuhannen tuhatta kerta ansainnut olen.

Niin käypi monen tie Saimahasen Helmetin läpi. Sentähden on nyt niistä w. 1708:sta 1711:stä oikein sanonut: Että sen iiancaikkisen Elämän Toivo on nyt Euckainen, joca on casonnut Helmetin partahalle ja rannalle.

Joca ainoastans oikein waštaudest syndymyt Jumalan Lapsi on, ja tutkistelee Jumalan Pyhyttä ja iiancaikkista Wanhurscautta, asettain sitä wastahan Syndiansä ja Heikkoudensa, ja anda Autuudensa sydämelleus kändä, se taita, ynnä mirun cansani kyllä tietä ja sanoa, cuinga senealdaiset sywät, surulliset ja kiusamaiset Tutkistelemiset nousewat hänen Sydämehens, waiwawat hänen murbellista Sieluaansa, ja läwistawät hänen Sydämensä niincuin nuolet, niin että Kynneleet ja Huocauyet runsoffi sen päälle seurawat: Senealdainen ei taida myöskän tairwaasa eli waasa yhtän Neuvo, Apua ja Sohduitusta löytä, ellei hän taidaisi turwata hänen rackahan Lunastajansa calliisen Berehen, johonga hän silloin sywällä Röhyhdellä ja murbellisella mielellä kiihuhta, niincuin sanoma Beura tuorehen Weden wygö; niin ettet pieningän Matoinen Maan päällä ole niin

hölpy ja ylöncazottu, cuin hän itse omisa
silmitänsä; Siinä löytä hän silloin caiken
Kauhansa, Riemunsa, Eohdurensa, ja
Suwiturensa, joca taita pois otta ja wä-
hendä hänen murbellisen Surunsa; Sit-
ten anda hän sen sillänsä olla, ja anda caic-
ki hänen rackahan Jumalansa halduhun.

Nämät Tundomerkit löytyvät jocaize-
sa Jumalisesa Ihmisesä, joca työtä teke Uu-
desa Syndymisesä, eli siihen tulla pyytä,
joco hän olis suuremmalla eli wähemmä-
lä Armolla lahjoitettu, mutta se Ihminen
joca ei mitän tästä tykönäns löydy, eli sitä
toiwota, sen perähän pyri ja sitä halaja,
hän ei ole vielä päällens pakenut ensim-
mäistään Baitea eli Hametta tästä pyhästä
Bugusta: Se sama mahta myds wapaasti
uscoa, että hän sencaidaisesa Tilasa ei niin-
tuin Jumalan Eapfi, waan niineuin tur-
meldu Adamin Eapfi on euolewa ja uan-
caickisesti huckuwa; Jonga Dunmion mi-
nä annan Jumalan, ja hänen Sanans, ja
caickein Jumalisten wastaudest syndyneit-
ten Sieluin halduhun, joiden sitä samaa
sanoman, ja wijmeisnä Päiwänä coco
Mailman edesa wahwistaman ja todi-
staman pitää. Amen.

Salitus

Uuden Synnimisen

Wäärin Käyttämisen

ylize

ja

Waroitus,

Ettei Kenengän pidä pettämän ikeens jot
laculla ike otettulla ja wäärin omistetuilla
Eohdutuxella Uudesta Synnymisessä,
cosca ei hän ike siihen wielä
tullut ole.

SS Oi Jumala hywä Isä! cuinga
moni Nimi-Christitty pettä ikens
sarkiaasti omilla wäärillä Luuloil-
lans! Enin osa niistä, cuin Christityijt
cuhutahan, tahtowat kyllä hywain Chri-
stittyn Nimiä canda, sanoden: me olem-
me wastaudeit syndyneet; Mutta coken
tämän alla ei he cuitengan tee sita cuin
Christillinen on, ei heillä ole Christuxen
Henge ja Miellä, eikä osota yhtiään Cas-
steen ja Uuden synnymisen Hedelmätä.

He sanowat: Me olemme Cassehen cault-
ta tullehet Jumalan Eapsiiri; ja cuiten-
gin tekewät he Berkelehen tbiä, jongo
Hengi ja Mieli myds heillä on. He sano-

wat: Me olemme Armon Eapset, ja ei
cuitengan tee muuta, kuin jocapäiwä wi-
hottawat Jumalan, ja osottawat Ihe työ-
sä olemansa Maanman Eapset.

He sanowat: Me olemme Christuren
racas Morrian ja hänen Seuracundansa,
hän on puhdistanut meitä Beden pesosa
Sanan cautta, walinnut ja euhunut mei-
tä ulos Mailmasta; ja cuitengin rippumat
he coeo Sydämelläs ja Elämälläs Ma-
ilmasta, ja tosin ihe Berkeleesä.

He sanowat: Me olemme Castehen cau-
ta Christurehen istutetut, ja olemme sen
cautta tulleet hänen Jäseniens; ja he an-
dawat cuitengin Jäsenens jocapäiwä Wä-
kyden ja Saastaisuden Usehixi.

He sanowat: Me olemme Castehen
cautta tulleet Pyhän Hengen Templixi ja
Mumasiari, ja he andawat cuitengin joca-
päiwä izens moninaisilda tietäwilda Syn-
neilda sisälle otetta ja hallitta ja owat niin
Berkelehen Asuma-siat, joisa hän työtä
tekee.

He sanowat: Me olemme sen oikian
Seuracunnan Jäsenet; ja he tekewät izens
cuitengin töilläs Berkelehen Jäsenixi.

He sanowat: Me olemme Christuren
Sambaat, ja eläwät cuitengin niincuin
Seijonit ja Carhut, niincuin kışat ja Coi-
rot, ja tosin pahemmin kuin Berkelehet
Hel-

Helwetisä, niincuin jöcapälwäinen Coette-
lemus ien todista.

He sanowat: Me olemme Walkeuden
Lapses, ja waeldawat cuitengin Bimeyde-
sä: me olemme hywät Puut, ja canda-
wat cuitengin pahoja Hedelmitä; Me
olemme Jumalan Weldo: ja ei cuitengan
canna muuta kuin Ohdackeita ja Driantap-
puroita; me olemme Jumalan Wiinama-
ki, ja ei cuitengan canna muuta kuin pa-
haja Wiinamarjoja hywäin edestä.

Mutta fencaldaiset Hedelmät ei ole muu-
ta kuin Eihan Hedelmät siitä wanhasta Syn-
dynmistä, ja wanhasta Adamista, cusa
cuitengin me tahdomme cüzutta wastau-
dest syndyneixi Christixyi.

Ah niijn owat siis peräti harwat, jotea
oikein tahtowat izens tuta, mikä nurja
Mieli ja paha Sisu heisä salattuna macaa,
joca heidän luonnollisesta Syndymisestä
tullut on, ja on heisä wielä muuttumata.

Eillä cusa löytään nykysiehen Aicahan
fencaldainen Syndinen, joca sitä suurta
ja hirmuista Luondonsa pahutta, josa hän
Eihan jälken syndynyt on, oikein Jumalan
ja Ihmisten edesä häpee, että hän tunnu-
sta Danielin cansa: Herra meidän tänty
häwetä! Cusa löytään nykysiehen Aicahan
fencaldainen caturwainen Syndinen, joca
ei rohkene Silmiänskän nostaa Taimaa-
sen päin, niincuin Herra meille edespa-

nee Esmerklin siinä Edyhästä Republicanisa?
Eusa löytyvät sencaidaiset Catumuren Ehy-
nelet, cum Davidin ja Marian Magdale-
nan oltt? Eusa löytyvät nyt sencaidaiset
Ehynelicten Eähteet, cum Jeremian Sil-
mät oltt? Missä löntään, nyt sencaidainien
murhellisen ahdistettu ja särjetty Sydän
Syndein nliize, cum hamatan Davidilla
ollehen hänen Catumus Psalmeistans? Eusa
löntyy nykyisehen Aicahan, sencaidai-
nen Caupungi eli kylä, jota tekee senca-
daisen Catumuren cum Nimibe? Eusa
hamatan jongun nyt repiwän Sydändän,
niincum Joel neuwoo? Ja cuitengin luu-
lewat he calcki autuaxi tusewans niin hy-
wincum David, Maria Magdalena, Je-
remias ja muut Jumalan Pyhäät, ehkel he
sencaidaista Parannusta tehnehet ole.

Siitä nähdään heikä sen turmellun Sy-
dänien Cowuus, ja ettei he wielä ole pois-
painehet eli muuttanehet sitä wanhaa mur-
tamatoinda Sydändä, jonga he ensimmäi-
ses luodnollises Synnymisesä saanehet owat,
eikä ole sitä wastaan saanehet uutta, peh-
miätä ja särjettyä Sydändä siitä toisesta ja
Uudesta Synnymisesä, jota paiksi ei nyi-
kän taida autuaxi tulla.

Sentähden calboan cufin hywin etehens
cuinga hän Christillisydesans izens kättyä,
cuinga hän Castehens oikein pitää, ja ei
elä siinä wanhassa, waan uudessa Synny-
misesä,

wisefa, ja tulee uudeksi luondocappaleeksi
Christuseksi; muutoin eikä Caste, eli mitä
hän etehens ottais Jumalan edesä kelpa:
Sillä Christus Jesus ei mitän kelpaa,
waan uusi luondo. Tosin Christus hänen
suurena Tulemisens Päiwänä ei ole senaal-
daišta tundewa.

Tämän Opin Uudesta Syndymisestä on
Pyhä Pawali hänen Ephesereillens tähdel-
lä todella etehen pannut, jotea myös ovat
luullehet, niincuin mykniset Christitytkin,
olewan siinä kyllä, että heillä oli Ewange-
liumi; mutta Pawali kiellä sen peräti pois,
ja osotta, että heidän myös siinä ja sen jäl-
ken elämän ja waeldaman piirä, Uuden
Syndymisen Woimasta, Hengestä, niin-
cuin on nähtävä hänen Lähetys kirjans
Ephesarein tygö 4. 5. ja 6. luvusta.

Tämä Uuden Syndymisen Salaisuus
on, joca tekee Croituksen Jumalan ja Ma-
hman Lasten välillä, ja saatta alinomai-
sen Cripuraisuden hywäin ja pahain, Ju-
malisten ja Jumalattomain, Jumalan La-
sten ja Belialin Lasten waibella, jotea et
ainoastans Nimen, mutta myös Omaisu-
ten, töiden ja Elämän wuori ovat perä-
ti erincaldaiset, ja tosin juuri toinen toi-
stans wastan, sillä joca on syndynyt Eihari-
jälden, ja vielä elää wanhasa Syndymi-
sesans Eihan jälken, hän wiha ja wainoo
aina niitä, jotea Hengestä syndynehet o-
wat.

wat, niincuin Jhmaeli Jsaachia, Esau Jacobita, Cain Abelia, Sauli Dawidita. Ja waikka täällä, Mailmas on caikki edes-
tacaissin ulconaisen Muodon jälkeen, Jumalan
Easten cansa, niiden Jumalattomain
seasa, niin pica cuitengin kerran tämän
Elämän perästä muutos tuleman, cöscä
ne Jumalattomat heidän Päämiehen Ber-
kelehen cansa Dikeuden ja Duomion jäl-
ken tulewat heitettyi ijancäikkiseen Eado-
tureen, ja ne oikein wastaudest syudynehet
hurscahat Jumalan Eapset pääsewät, wa-
hän ulos seisotun Ehdön, Eilwotuyen, Mur-
hen, Waiwan ja Ristin perästä, ijancäic-
kisehen Eepohon, ja saawat caunihin Woi-
ton palean ja Gruunun Jjancäikkisesti.

Sentähden, O Ihminen! ole uscollinen
tästä Eilwotuyesta Eihäa ja Mailmata wastan
tästä Elämästä hamaan Guolemahan asti,
niisä saat Elämän Gruunun: sen Neuwon
ja Eupayen anda meille meidän uscollia-
nen Wapahcaraan JESUS hynwästi
sunnattu uyt ja ijancäikkisesti. Amen!
Halleluiah.

316.VIII.42.

Pv. Hartauskij.
Muntamat

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 1248

KPL. 7

mt x

